Sako ze sametu - Jaromír Nohavica

```
A                E                        A
Mám sako ze sametu, už z něho nevymetu prach,
A                    E                            F#mi
po kapsách zátky z piva, to když jsem ještě míval strach,
D                 A          D                      E
občas nás nechali i zahrát a my na klopě placku „Havel na Hrad“ hráli jsme,
A                  E                        A
na duši zbyly šmouhy a skončil ten náš dlouhý tah.

Míjejí nás dny po dni a já jdu po Národní a nic se neděje,
nahlížím do Laterny, jestli tam Jirka Černý zase je,
a nikde nikdo z těch co byli tam pod Václavem v oné chvíli, kdy Václav
přilbici strhl z čela a na náměstí zněla píseň, že krásně je.

Říkali z televize, že přišel velké krize den,
jakápak sakra krize, to tu jde jen o peníze všem,
kde se ztratila slova o naději, o tom, že zázraky se dějí, když člověk chce,
a prachy přijdou potom a život není o tom jen.

Za rukáv tma mě tahá, jdu od nádraží Praha - Střed,
s nákupem za pár kaček, silonový sáček a v něm pár propriet,
ve flaškách a že jich tu bylo se všechno víno proměnilo ve vodu,
a na Letenské pláni chystají staří páni slet.

A                E
Mám sako ze sametu, už z něho nevymetu prach…
```